

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டார் நெறி

(ஆழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றத் திங்கள் வெளியீடு)

“பொய்கண்டார் கானுப் புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநாள் எந்நாடாரா.”

மலர் 2 - | - பிரமாதீச ஆண்டு ஆடித்திங்கள் : ஜூலை - ஆகஸ்ட் 1973 - | - இதழ் 1

இரண்டாவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ்

வி நா ய க ர் அ க வ ல்

கலோகம்

முஹிகவாகன மோதக ஹஸ்த சாமரகர்ன விளம்பித குஸ்திர வாமனரூப மஹேஸ்வர புத்திர விக்ந விநாயக பாத நமஸ்தே.

அகவல்
தேக்களபச் செந்தாமரைப்பூம்
பாதச்சிலைபு பலவிசை பாடப்
பொன்னைர ஞானும் பூந்துகிலாடையும்
வன்னமருங்கில் வளர்ந்ததூ கெரிப்பை
பேதை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகழும் விளக்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சகரமும் அங்குசபாசமும்
தெஞ்சிற்கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயழும்
மூன்று கணனும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செனியும் இலங்குபொன் முடியும்

திரண்டமுப்புரிநால் திகழோவி மார்பும் சொற்பதங்கடந்த துரிய மெஞ்ஞான அந்துத நின்ற கற்பகக் களிறே முப்பழுகநும் முப்பழுகநும் முஹிக வாகன இப்பொழுதென்னை யாட்கொள வேண்டித் தாயா யெனக்குத் தானெனழுந்தருளி மாயாப்பிறவியக்க மறுத்துத் திருந்தியமுதலைந் தெழுத்துந் தொடர்வாய்ப் பொருந்த வேந் தென்னுளந்தாற புகுந்து குருவடிவாகிக் குவலைந் தன்னில் திருவடிவைத்துத் திறமிது பொருளென (தொடர்ச்சி 9-ம் பக்கம்)

“கூர்த்த மெஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்”

முக்கிய அறிவித்தல்

வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டம்!

(அழுத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம்)

பிரமாதீச வருஷம் ஆணி மாதம் 15-ம் நாள் (30-7-73) திங்கட்கிழமை மாலை 7-00 மணிக்கு மேற்படி மன்றத்தின் பணி மனையில், முதலாவது வருடாந்தக் கூட்டம் நடைபெறும். அங்கத் தவர்கள் அனைவரும் தவறாது சமூகந்தரவும்.

சோ. கண்முகங்நாரன்,

செயலாளர்,

அழுத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம்.

50, ஹெம்ப் வீதி,

கொழும்பு - 4.

10-7-73.

வ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆசியர !

வே. க. கந்தசாமி

(தலைவர், அழுத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம்.)

காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டார் ஆதீன குரு மகா சந்திதானம் சீலபூர் ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகளது அருளாசியுடன் சென்ற ஆண்டில் அமைக்கப்பெற்ற ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றத்தின், திங்களிதழ் வெளியீடாகிய “மெய்கண்டார் நெறி” என்னும் திருப்பெயருடைய மலர், தமது முதலாண்டைப் பூர்த்திசெய்து, இரண்டாம் ஆண்டில் மலரும் முதல் இதழில், திருநெறித் தமிழ் மன்றம் செய்யும் பணி மேன் மேலும் சிறந்தோங்க வேண்டுமென்றும், “மெய்கண்டார் நெறி”, என்றென்றும் உய்யும் நெறி காட்டி, ஒங்காரத் தின் உட்பொருளை விளங்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும் இறைவனை வழுத்துகின்றேன்.

மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கும், என்றும் இன்பம் தழைக்க இருப்பதற்கும், இறைகளோடிசைந்த இன்பம், இன்பத்தோடிசைந்த வாழ்விற்கும், உய்ய என்னுள்ளத்தில் ஒங்காரமாய் நிற்பதற்கும் திருநெறியே சிறந்த நெறியாகும். அதுவே நால்வர் பெருமக்கள் காட்டிய நல்வழியாகும். சைவநெறி ஏழால்கும் பாலிக்கும் தன்மையினால், தென்னாடைய சிவன் என்நாட்ட வர்க்கும் இறைவனும். மண்ணகத்தே வந்து வாழுச் செய்த பெருமான் பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப் பரகதி கொடுத்தருள் செய்கின்றார். இவ்வருள் பெறுவதற்கே எமது நால்வர் பெருமக்களும், நாயன்மார்களும், அடியார்களும்

இறைவனைப் பாவுற்ற தமிழ்மாலை பல பாடிப் பணிந்தேத்தினர்கள். அவ்வழி வந்தவையே எமது சமய நூல்களாகிய பண்ணிரு திருமுறை களும் பதினாண்கு சாத்திரங்களும். அவை எங்களுக்கு வாழையடி வாழையாக வந்த அழியாத அரிய அருட்செல்வங்களாம். அவை எமது திருநெறியாகிய சிவநெறியை நன்கு விளக்குகின்றன. திருநெறியை விளங்கச் செய்து, சமய அறிவை வளரச் செய்வது ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றத்தின் குறிக்கோளாகும். வாழுக திருநெறித் தமிழ்! வாழுக திருத்தொண்டு! வாழுக, வளர்க மெய்கண்டார் நெறி!

வ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடித்திங்கள் வி சேட தினங்கள் !

24-7-73 கார்த்திகை விரதம்.

25-7-73 புகழ்ச்சோழனர் குருபூசை.

27-7-73 சூற்றுவர் குருபூசை.

பிரதோஷ விரதம்.

29-7-73 ஆடி அமாவாசை விரதம்.

4-8-73 பெருமிழலீக் குறும்பர் குருபூசை.

5-8-73 சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் குருபூசை.

சேரமான் பெருமாணையனர் குருபூசை.

9-8-73 கலிய நாயனர் குருபூசை.

கோட்புலி நாயனர் குருபூசை.

11-8-73 சனிப்பிரதோஷம்.

13-8-73 பூரணை விரதம்.

வ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அழுத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றத்தின்

ஆயுள் அங்கத்தவர்கள்

திருவாளர்கள் வே. க. கந்தசாமி, ரா. முத்து கவாமி, ரா. ஜானகிராம், வே. முருகேசு, எம். நடராசா, கே. சிற்றம்பலம், என். ஏ. வைத்தியலிங்கம், சீ. ரங்கநாதன், கே. சி. நடராசா, எஸ். ரி. சின்னத்துரை, கே. ச. சண்முக நாயகம், சோ. சண்முகசுந்தரன், திருமதி அ. கார்த்திகேசு.

நன்கொடை அளித்தவர்கள்

திருமதி அ. கார்த்திகேசு ரூ. 151.00

திரு. க. சி. நடராசா ரூ. 150.00

திரு. எஸ். ரி. சின்னத்துரை ரூ. 101.00

திரு. சி. கணக்கபை ரூ. 51.00

திருமதி எம். தம்பையா ரூ. 50.00

“நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே”

பஞ்சாப் போன்ற நாடுகளில் குழந்தைகளின் முறைகள் பல வகையில் இருப்பதை விவரிதிக்காக விடுதலை எடுத்து விவரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சிற்றம்பலம் என்ற பகுதியில் திருச்சிற்றம்பலம் என்ற பகுதி விவரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜங்கரனும் ஒளவையாரும்
“மணியர்”

“ മണിയർ ”

“மோனமே குறியதாமுத லெழுத்தருளிய
ஞானமா மதலீபா எண்ணவே பூதவெஞ்
சேனையாயினவருள் செய்து சிற்பரை யொடு
மாஜை மாமுக ஜெடு மமலன் மின்டருளினுள்”

இவ்வாருக் வினாயகப்பெருமானின் அவதாரம் பற்றிக் கூந்தபுராணம் பேசுகிறது. ‘‘மெளனமே தியானக்குறியாயமையும் முதலெழுத்தாகிய பிரணவத்தினின்றுந் தந்தருளிய பெருமை பொருந்திய சூராப் பிள்ளையார்’’ என்று எமது ‘‘பண்டிதமணி’’ விளக்கங் தந்துள்ளார்கள்.

விநாயகப்பெருமான் விளங்காத கோவில் சள் இல்லை. ஆலயங்களில் முதலாவது பூசை விநாயகப்பெருமானுக்கே. சகல விக்கினங்களை யும் விலக்குகின்றவராகயால் “விக்கேள்வரா” என்றும், சொல்லி வணங்குகின்றோம். ‘கணபதி’, ‘பிள்ளையார்’, ‘ஜிங்கரங்’ ‘விநாயகர்’ என்ற இப்பெருமானை அழைக்கின்றோம். இவர் பல ரூபங்களையும் பல நாமங்களையும் பெற்றுள்ளார்.

“மாதவம் செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடவும்”, “மாதோரு பாகனூர்க்கு வழி வழியடிமை செய்யும் வேதியர்களும் சிறக்கவும்” வந்து அவதாரம் செய்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், சிவபெருமானின் சிலம்பொலி கேட்டின்புற்று அரசாங்கம் சேரமான் பெருமாணையனரும், ‘‘ஆதி யுலாவும் பொன் வண்ணத்தந்தாதியும்’’ அரங்கேற்றுவதற்காக, கயிலாயம் செல்கின்றார்கள் என்பதை அறிந்த ஒள்ளைவகிக்கிழவி, தாம் அப்போது செய்துகொண்டிருந்த விநாயகபூஜையைத் துரிதமாக முடித்து, அவர்களுடன் செல்வதற்கு மனமானார். இதனை அறிந்த ‘இளக்கண்று’ ‘அவலவையே! அவசரம் வேண்டாம்! சிரமப்படி பூஜையை முடி! சாவுதானமாகச் செய்வன எல்லாவற்றையும் செய்து முடி! என்று அருள் மொழி வழங்க, ஒள்ளைப் பிராட்டியார், மெஞ்சூன் அறிவையும் யோக சாத்திரம் அத்தையையும் சாருக்கி, பக்தி என்னும் பாலுடன் கலந்து அன்பாகிய சர்க்கரையிட்டு ‘விநாயகரவஸ்’ எனப் பெயரிட்டு, அவர்தாளிட்டு, வணங்கித் தம் பூஜையைப் பூர்த்திசெய்து நிற்க, கைகொடுத்துதவும் ஜங்கரன் தமது துதிக்கைக்கிணல் கிழவியைத் தாங்கிக் கயிலாயம் கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் அவர் நண்பன் சேரமான் பெருமாணையனரும் கயிலாயம் போய்ச் சேருமுன்பே, சேர்த்துவிட்டார்.

ஒள்ளவைப்பிராட்டியைப் பார்த்து, சேரமான் பெருமானுயனர் ‘எவ்வாறு இவ்வளவு விரைவாக வந்தீர்கள்’ என வினவ, அதற்கு விடையாகக்: “மதுர மொழிநல்லுமையாள் புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை முதிர நினைவல்லார்க்கிறோ முகில்போன் முழங்கி அதிரவருகின்ற யானையுந் தேருமதன்பின் சென்ற குதிரையுங் காதங்கிழவி யுங் காதங்குலமன்னனே” என விளம்பினார்:

ஆகவே அறுமுகனின் அவ்வளவு - ஆணமுகனை,

“தெக்களபச் செந்தாமரைப்பும்

பாதச்சிலம்பு பலவினச மாடப்...”

எனத் தொடங்கும் விநாயகர் அவஸீ அண்டுடன் ஒதி விணைகப்பெருமானை வழிபட்டு வருபவர் களுக்கு, தீராத நோய்களும், கவலைகளும் தீர்ந்து, வேண்டிய செல்வங்களையும், சிறப்புக்களையும், செவ்வேளின் அண்ணன் தந்தருங்கவார்,

‘ஒள்வையார் பெரியகணபதி உபாலுகி, பிரணவஸ்வருபியான விநாயகசுரப் புருவமத்தி யில் தியானி ததுக்கொண்^④ ஒள்வையார் யோக சாஸ்திரம் முழுவனதெயும் அடக்கியதான் ‘விநாயகர் அகவலைப் பாடியிருக்கிறோன். அதைப் பாராயணம் செய்தால் பரம ஞானம் உண்டாகும். விநாயகரை வணங்குவோம்’ என, ஐகத்துக்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஹரித்தில் கூறியிருளியுள்ளார் கள்.

“என்போன்றேர்க் கெட்டாத யோக சாத பொக்கிஷம் அது” எனப் பண்டிதமனி தி. கண்ணதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறிப் போந்துள்ளார்கள்.

மந்திரசக்தி வாய்ந்ததும், யோகதத்துவங்கள் நிரம்பியதுமான இத் தெய்வீகப் பொக்கி ஷுத்தைப் பொருள் தெரிந்தோ, அல்லது தெரியா மலோ தினமும் பிழையற ஒதுவருவோமேயானால், நாள்டைவில் அவன்றால், அகவலில் உள்ள அனும்பெரும் உண்மைகள், இருளில் தோன்றிப் பிரகா சிக்கும் நட்சத்திரங்கள் போன்று மனிக்ருளை அகற்றி, சிந்தை தெளிவித்து, எல்லை இல்லாத ஆண்தத்தை அளித்து, அல்லல்களைக் கணைந்து அருள்வழி காட்டுவார்.

“தத்துவநிலையைத் தந்தெனியாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகமூல் சரணே !
திருச்சிற்றம்பலம்.

“போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே”

காலாயாகவும் சிவமயம் திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

தமிழ் வாழக் கைவம் வாழ அவதரித்தவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான். சமய குரவர் நால்வருக்குப் பின் கைவமும் தமிழும் வளர்த்த பெரியார் அவர். நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல் எம்மவரிற் பலர் இன்று கைவர்களாயிருப்போமோ என்பதே ஜியத்திற் கிடமானதாகும். தமிழில் தொல்காப்பியை, நன்னால் போன்ற இலக்கண நூல்களையும், திருக்குறள் முதலிய இலக்கிய நூல்களையும், திருக்கோவையார், பெரிய புராணம் முதலிய கைவத் திருமுறைகளையும், சமய நூல்களையும், கந்த புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய புராணங்களையும் இன்னேரன்ன பிறவற்றையும் அழகுறப் பிழையற அச்சேற்றி வெளியிட்ட பெருமை அவர்களைச் சார்ந்தது. சிறந்த உரை எழுதியவர் அவர். கைவத்திற்கு ஒரு சோதனைக்காலம் ஏற்பட்டிருந்தபோது அதற்கு நேர்ந்த இடுக்கண்ணை நீக்கி அதனைக் காப்பாற்றியவர் அவர். வசன நடை என்றால் இஃது என்று எழுதிக்காட்டியவர் அவர். அவரை வசனநடைகைவந்த வல்லாளர், என்று குரியநாராயண சாஸ்திரி குறிப்பிடுகின்றார். தமிழிற் குறியீடுகளைப் புகுத்தியவர் அவர். பிரசங்கம் என்றால் எத்தகையது என்று நிகழ்த்துக்காட்டியவர் அவர். அவர் ஒரு பரசமய கோளர்; அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த விறல் வீரர்; ஆண்டவன் அருளிலே திணைத்து நின்று அரும் பணி ஆற்றியவர்.

இத்தகைய பெரும்பணி ஆற்றிய தனியொரு மனிதர் வேறு ஏவரேனும் உள்ரோ என்று உங்கள் உள்ளத்தினுள்ளே கேட்டுப்பாருங்கள். நாவலர் பெருமான் ஓர் அவதார புருஷர். அவர் செயற் கரிய செய்த பெரியார். அவர் தமது அரும் பெரும் பணிகளால், தியாகத்தால், ஒழுக்கம் நிறைந்த வாழ்க்கை மேம்பாட்டால், இன்ன பிறவற்றால் கைவ அன்னையையும், தமிழ் அன்னையையும் காப்பாற்றியவீரப் புதல்வர். ஈழத்தில் மட்டுமல்ல இந்தியாவிலும் தமிழ் நாட்டிற்கு அவர் ஆற்றிய பணிகள் தமிழக மக்களால் என்றும் மறக்கற் பாலனவல்ல. “தானம் எல்லாவற்றுள்ளுந்த தக்க வித்தியா தானமே மேல்” என்று எடுத்துச் செல்லிச் செல்லித் தமிழ் நாட்டில் கைவப் பாடசாலைகளைத் தாபனம் செய்ய மக்களைத் தாண்டனார். அக்காலத்தில் சிதம்பரத்தில் அவர் நிறுவிய கைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையே அங்கு பல்லாண்டுகளின் பின் அன்னைமலைப் பல்கலைக்கழகம் எழுவதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது என்னலாம். சிதம்பர கைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் தில்லைவாழ் அந்தணைச் சிறுர்களும் பிறரும் கடுகளவாயினும் திரவியச் செலவின்றிக் கல்வி கற்கவைத்த பணி மட்டுமன்றி வழிவகையில்லாத மாணவர்க்கு உணவு, உடை

உதவியும் கற்கவைத்தார். இதுமட்டுமா? யாழ்ப் பாண வித்தியாசாலைக் கீந்த பொருளினும் மிகப் பெரும் பொருளைச் சிதம்பர வித்தியாசாலைக்கு ஈந்தார். அதற்கு முன்னதாகவே, சென்னை மாநகரத்திற் சிறந்த அச்சுக்கூடத்தைத் தாபனம் செய்தார். அங்கு பல்லாண்டுகளாக வதிந்து தமிழ்ப்பணி ஆற்றினார். நாவலர் பதிப்பென் ரூலே எவரும் ஆவல்கொள்ளக்கூடிய முறையில் தமிழ் நூல்களையும் கைவ நூல்களையும் பிரசரித்துதவினார். தமிழ் நாடெநகும் கைவப் பிரசங்கமாரி பொழிந்து கைவப்பிரைவளர்த்தார். கைவ ஆதீனங்களையும் கைவப் பணியும் தமிழ்ப்பணியும் செய்யத் தாண்டனார். நாவலர் என்ற பெயரால் தமிழுலகம் முழுவதும் அறியப்பெற்ற வர் அவரே யாமாறு அவர் தம் பணிகள் விளங்கின. அவர் தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்த பணியைப் பேராசிரியர் திரு. S. சோமசுந்தர பாரதி யார் M. A. B. L. அவர்கள் பின்வருமாறு வெண்ணெய்போலத் திரட்டித் தொகுத்துச் சொல்லுவாராயினர்:

“யாழ்ப்பாண நல்லார் ஆறுமுகநாவலரவர் கள் ஓர் அவதார புருஷர். இடையிருட் காலத் தில் விடியுன் விசும்பில் விளங்கும் வெள்ளி போலத் தமிழுலகத்தில் தளரும் கைவமும் தமிழும் தழைய, அவ்விரண்டிற்கும் புத்துயிரவழங்கப் பிறந்த வள்ளலாவர். முன்னே பலகாலங்களிலும் தமிழுகத்திலிருந்து தான் பெற்ற சிறுசிறு நன்மைகளை வட்டியுடன் பெருக்கி ஒரு காலத்து ஒருமுகமாகப் பழங்கடனைத்தீர்த்து, என்றும் தீர்க்கொண்வாறு தமிழுகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடமைப்படுத்திய பேருபகாரி நாவலர் என்றால் அது மிகையாகாது”.

நாவலர் பெருமான் பெருமை பேசிற் பெருமீள்மாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காலத்தினுற் செய்த நன்றி!

“மெய்கண்டார் நெறி” இதழ் சிறப்புற வெளி வருவதற்கு உறுதுணையா கவிருக்கும் பூஜி காஞ்சி புரம் மெய்கண்டார் ஆதீனகுரு மாகாசன்நிதாரனம் சீலழீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள் அவர்கட்டுக்கும், தோன்றுத்துணையாக வும் எல்லாமாகவும் இயங்கும் கைவத்திரு. சோ. சண்முகசுந்தரன் (செயலாளர்) அவர்கட்டுக்கும், சென்ற இதழ்களுக்கு அரியகட்டுரைகள் தந்துத விய கைவப் பெருமக்களுக்கும் எமது உள்ளிறைந்த நன்றி.

ஆசிரியர்,
‘மெய்கண்டார் நெறி’.

“காக்கும் எங்காவலனே காண்பரிய பேரோளியே”

କିମ୍‌ବାହି

கிருச்சிற்றம்பலம்

ଚେମ୍ ପୋଣ୍ ମ୍ୟାଲ୍

மேலமர்ந்த செவ்வேள்!

(ଚେଲାଖି: ଉତ୍ତରା ଉତ୍ତମପରପ୍ରକଳ୍ପିଣୀ)

அண்டசராசரங்களுக்கும் அதிபனை எம் மிழைவன்னு அனந்த கோடி படைப்புக்களுள், மயில் ஓர் அற்புதமான பறவை, மயிலைக் கண்டு, அதனுடைய தோகையின் வனப்பைக் கண்டு, மெய்யமறந்து ஆண்டவைன் தொழுபவர்கள் அனந்த கோடி! முருகுக் பெருமானுடைய ஆல யங்களில் மயிலை நாம் பார்க்கின்றேம். எம் பெருமானுக்கு மயில் வாகனமாக இருந்து பக்கர்களால் பெருமையுடன் வணங்கப்படுகின்றது!

“மயிலுண்டு பயமில்லை” என்பது ஆன்றேர் அருளிய வாக்கு. ஸ்ரீ ராமபிராண் அயோத்தியை விட்டு அடவி புகுந்த ஞான்று, அப்பெருமானுடைய பாதரட்சைகளைச் சிங்காசனத்துவைத்துப் பூசித்தான் பார் புகழ் யரதன். உலகத்தைத் துறந்த உத்தமன் புத்தபெருமானுடைய தந்தத்தை(பல)த் தங்கப் பேழையிலிட்டு வழிபட லானார்கள் அவர்தம் போதனையிலீடுபட்டவர்கள். அன்னை காந்தி மகான் பிறந்து வாழ்ந்த பாரத பூமியையே மாதவம் புரிந்த பூமி என வழிபட்டு வருகின்றார்கள். அசரர்களை அழிப்ப தற்காக அவதரித்த அறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளிப் பக்தர்களுக்கருநம் யில் வாகனமும் போற்றுவதற்குரிய தொன்றுகும்.

முருகப் பெருமானைப் பாடிடப் பரவியவர்
களுள் முதல் வரியில் நிற்பவர் அருணகிரிநாதர்
சுவாமிகள். “வாக்குக்கு அருணகிரி” என்றும்
“சந்தப் பாவிற்கு அருணகிரி” என்றும் கற்றே
ரால் களிபேருவகை கொள்ளும் உச்சஸ்திலையை
அடைந்தவர். இவர் அருளிய திருப்புகழ் மாலை
களில் மயிலுக்கும் வேலுக்கும் தனியிடம் அளித்
துள்ளார். வேலனுக்கு யானை, ஆடு. மயில் ஆகிய
மூன்றும் வாகனமாக விளங்கிய போதிலும்,
மயிலுக்கே மிகவும் சிறப்புத்தரப்படுகின்றது.
சிறப்புவாய்ந்த மயிலில் அழகே உருவான முரு
கப் பெருமான் அமர்ந்துவரும் காட்சியை வள்ளு
வார்:-

‘சீர் திசம் தோகை மயில் மேல்— இளஞ்சு செஞ்சுடர் தோன்றும் திறம்போலே கூரவடிவேல் கொண்டு நம் பெருமான்— வரும்

ଏହା ଯା ଲାଗୁ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆମେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

“ஏறுமயிலேறி விளையாடுமுக மொன்றே”
 “நீலங் கொள் மேகத்தின் - மயில் மீதே”,
 “செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க்”,
 “பயந்ததனி வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மழுரமுமே”
 “தருக்குலாவிய கொடிபிடை மனவாளா சமர்த்தனே மனி மரகத - மயில் வீரா”
 “மருவியின் ழெனக்கு மரகதஞ் சிறக்கு மயிலில் வந்து முத்திதர வேணும்”
 “ஆடு மயிலினிலேறியமரர்கள் - சூழவர வரும் இளையோனே”

என்றிவ வாருக முருகப் பெருமானுடைய மயில் வாகனத்தைத்திருப்பு கழிலும் அலங்காரத்திலும் வைத்துத் துதித்துள்ளார்.

இவ்வாருக மயிலின் மீது ஆரோகணித்து எழுந்தருளி வந்து செய்த அற்புதக் கதையை நினைவுக்கருவது சாலப் பொருந்தும்.

திருவண்ண மலையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்து வந்த பிரபுட தேவராயன்து சமஸ்தானப் புலவன் சம்பந்தாண்டான், அருணகிரிநாத சுவாமிகள் மீது பல அவதாரங்களைச் சொல்லி, தன்னைப் புகழ்ந்து, தன்னால் உபாசிக்கப்படும் தேவியை நேர்த் தெரவழை முத்துக் காட்டமுடியும் என்று கூறி இதைப் போன்று அருணகிரிநாத சுவாமிகளும் முருகவேளை வரவழை முத்தால், அவரை உண்மையான பக்தர் என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம் என்று கூறினான். உண்மையை அறியாத மன்னும் இருவரையும் தங்கள் தங்கள் உபாசுன மூர்த்தியை வரவழை முத்துக் காட்டும்படி கட்டளையிட்டான்.

ஆனவ முனைப்புக் கொண்டு நிற்பவர்களுக்கு ஆளாகாதவர் ஆண்டவன். போட்டி மனப்பான் மையுடன் ஆரம்பமான இப்பூசுவில் சம்பந்தான் டான் சரியானபாடம் கற்றான். பக்தியின் பெருமையைப் பாரிலுள்ளோர் பலரும் அறிய வேண்டுமென்பதற்காக பார்வதிதேவியின் மடிமீது கொஞ்சம் குழந்தையாகக் குழாயேன் அமர்ந்திருந்து பராசக்தியை, சம்பந்தான்டான் வேண்டவும், வராது தடுத்துவிட்டார் அருணகிரிநாத சுவாமி கள். இதனால் தோல்வியை ஏற்றுன் சம்பந்தான்டான்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவண்ணாமலை ஆலயத்தில் முருகப் பெருமானை வரவழைத்துக் காட்டலாம் என்று கூறி, ஆயிரங்கால் மண்டபத் தினருகில் கூடிடலூர்கள். ஆறுமுடினே அகங்குழைந்து, காட்சி தரும்படி அருணகிரிநாத சுவாமிகள் வேண்டி நின்றார். சம்பந்தாண்டான் மந்திரம் துணை கொண்டு தடுக்க முயன்றான். இதனை உணர்ந்த சுவாமிகள் மயிலை இணைத்து முருகப் பெருமானை வருமாறு திருப்புகழ் மாலை

(தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

“ ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற ”

சிவசிந்தனை

(செ. சின்னத்துரை, B.A.)

அகிலாண்ட்கோடி பிரமாண்ட நாயகரும் என்னெண்யபோலவும், விறகிற் தீபோலவும், எல்லா உலகங்களும் தானைய அவற் றிற்கு அப்பாலுமாயிருப்பவரும், அதை நிர்மல சித்துருவாகி எல்லாம் வஸ்வரும் எல்லாம் அறி பவரும், என்குணத்தரும், குணம் கடந்த கூத் தரும், எல்லாவற்றுள்ளும் மறைந்துநின்ற இயக்கு கிறவருமாகிய முழுமுதற்கடவுளும், அம்மே யோடு அப்பனுகியிருப்பவருமாகிய பரப்பிரமமே சிவபெருமான். அவர் மனம் வாக்குக் காயங்களுக்கு எட்டாத அதிதப் பொருள். அவர் கற் பணிகடந்த சோதியாய் அறிவுக்கறிவாய் விளங்குபவர். அவர் முன்னெப்பழும் பொருளுக்கு முன்னெப் பழும்பொருள். அவர் அழிவில்லா அளவுடையவர் - அவர் ‘கருவி கரணங்கள் கடந்த கறை மிடற்றன்’. அவர் ஊனை, உயிராகி, அதனுள் நின்ற உணர்வாகியுள்ளவர் - அவருடைய திருவடிகளை வழுத்துவதே சிவத்தனையாகும். எங்கும் நிறைந்த அத்திருவடியை அடைவதற்கே ஆன்மாக்கள் யாத்திரைசெய்கின்றன. என்பத்தி நான்கு நூற்றியர் யோனிவாய்ப்பட்டு இருவினை களுக்கீடான் யாக்கக்கையை எடுக்கின்றன. ஆன்மாக்கள் புல்லாயும், மரமாயும், மிருசமாயும், மனிதராகியும், தேவராகியும் பிறந்து பிறந்து உழல்கின்றன. ‘பிறப்பிறப்பில் தங்கி இத்தரைக் கீழ் மேலும் நிலையாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கென நிபிடத்தின்கண் அலமரும் இறைவண்ணையால் உயிர் நடக்குமான்றே’ என்பது சிவஞான சித்தியாரிலுள்ள வாக்கு. ஆன்மாக்கள் பரிபக்குவம் அடையும்வரை பிறவிக்குழியில் விழுந்து அலமரும். தீதிதற வினையினால் உயிர்கள் சிறைப்படுகின்றன. தாங்குதற்கரிய வெய்யிலில் உள்ள வர் நிழலை விரைந்து நாடுவர். அத்தன்மைபோல் உயிர்கள் இறைவனின் திருவடிநிழலை அடைய விழுகின்றன. இத்திருவடி இனபம் இலுகுவாகப் பெறக்கூடிய பண்டமன்று. ‘அவன்றுளாலே அவன்தாாள் வண்கி’ என்ற மாணிக்கவாசகரின் மனிவாக்குப்படி, முந்தவழும் சிவபுனியியும் ஒருவனுக்கு வேண்டும். ‘தவழும் தவழுடையவர்க்கேயாகும்’ என்பது வள்ளுவப்பெருந்தகையாளரின் பொன்மொழி. ‘மணதனில் வாழ்வும் வானத்தரசயன் மாலார்வாழ்வும்’ முதலியன ஓர் இந்திரசாலக் கோலம் என்றும், யாக்கை, செல்வம், முதலியன நிலையற்றன என்றும் நாம் நன்குணரவேண்டும். அதில் தெளிவுகண்டவரே பொய்ச்சார்ப்பை நீக்குவர். அவரே இறவாத பேரின்ப வாழ்வை நாடுவர். ‘தோற்பாவைக்கூத் தும் தொல்கீமரப்பாவை இயக்கமும்’ ஆன்மா உடையது என்பதை நன்குணர்ந்தவர்களும், ‘வைத்தநிதி பெண்மர் மக்கள் குலங்கள்வி யென்

ஞும் பித்தவுலகிற் பிறப்போடிறப்பென்னும் சித்தவிகாரக் கலக்கந்’ தெளிந்தவர்களும் திருவடிக்கோடு நூனத்தில் உறுதியடையவராய்த் திகழ்வர். ‘நானூர் உள்ளமார்’ என்ற ஆன்ம விசாரம் கொண்டவரே சிவபக்தர். நான் உடல் அல்ல கருவி கரணங்கள்லை என்று ஆன்மாவாகிய தன் ஜையும் உடலையும் பிரித்துக் காண்கிற சுட்டறவு கெட்டவர்களும், வியாபக பேரவீள்ள வர்களும் சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம், பவமதனை அறமாக்கும் பாங்கினில் ஒங்கு ஞானத்தைப் பெற விழைவர். உள்ளத்தில் உலக இச்சைகளுக்கு இடம்கொடாமல் பொய்சார்பு கெட்டு அநீதெதாட்டுத் தனைவிட்டு நீங்காத ஆதாரமாய் விளங்கும் சிவபெருமான் திருவடிக்கே பதிந்து நெஞ்சுமைடையவர்தான் உண்மைப் பக்தர்கள். வாழ்வும், தாழ்வும், இகழும், புகழும், இன்பழும், துன்பழும் முதலியவற்றில் சமம் கண்டவர்களும், ஒடும் செம்பெரன்னும் ஒக்க நோக்கும் திடஞானமைடையவரே உண்மைச் சிவனடியார். ‘பாராம் சசன்பணியல் தொன்றிலார்’ ‘ஸரான்பினர் யாதும் குறைவிலார்’ என்பது தெய்வச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாக்கு. அவர்கள் சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்த வர்கள். ‘நின்று லும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் மென்று லும் இமைத்தாலும் விழித் தாலும் மன்றுடு மலர்ப்பாதம் ஒருகாலம் மறவாத குன்றுத குணமூடையார் தொண்டராம் குணமிக்கார்’ என்பது சேக்கிழார் பெருமானின் மணிமொழி.

‘நாட்டியல் செயல் யாவதும் சிவனது நடனம்’ என்றும் ‘அவனன்றி ஓர் அனுவும் அசையாது’ என்றும், என்ற எண்ணத்தில் உறுதி பெற்றவர்தான் சிவத்தனையுடையவர். ‘மாலர நேயழும் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே’ என்ற சிவஞானபோதத்தில் கூறியபடி சிவனடியாரையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவே அவர் வழிபடுவர். சர்வ உலகங்களையும் இறைவன் ஆலயமெனவே சிவனடியார் கருதுவர். அவர் நல்லார் இனக்கத்தையும் திருவடிப்பூசையையும் பொன்போல்போற்றி வளர்ப்பார். சிவசிந்தனையை வளர்க்க வளர்க்கச் சிவஞாளி உள்ளத்தில் உதயமாகும். ‘சிந்தையிக்கூத்துச் சிவனை ஞானத்தால் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத்தர்ப்பனத்தை விளக்கவந்திடும் ஒன்போல மருவி அரன் உள்ளத்தே வர வர வந்திடுவன். பின்மலமான தறுமே’ என்பது அருணாந்தியாரின் அருள்வாக்கு. உள்ளமாகிய கிழியில் சிவபெருமானின்உருவை எழுதிப் புறக்கரணங்களின் சேட்டையற்ற ஒன்றுபட்டு ஒருமைப்பாடோடு சிவனைத் தியானிப்பர் சிவனடியார். ‘தீ இரும் பைக் செய்வதுபோற் சிவன் தனைப்பந்தனை அறுத்துத் தானைக்கித் தன்னுறவப்பரப்பெல் லாம் கொடுபோந்து பதிப்பனவன்பாலே’ என்பது சிவஞானசித்தியாரிலுள்ள திருவாக்கு. மனம் வாக்குக் காயத்தினாலும் சிவனைப்பூசித்து நினைப்பன, பேசவன், செய்வன எல்லாவற்றையும் சிவ

(தொடர்ச்சி 9-ம் பக்கம்)

“தோற்றச் சுட்ரோவியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்”

வ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அற்புதக் கூத்து

பன்டிதர், செல்வி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன். உருவம் இல்லாதவன். ஆனால் இடைவிடாது நடனம் புரி கிண்ணுன். எட்டும் இரண்டும் உருவான இலிங்கத்தே அவன் நடனம் நிகழ்கிறது என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறுகிறது. எட்டும் இரண்டும் என்பது பிரரணை கலைகளாகிய அகார உகாரங்களையும் அவை வழியாகச் செய்யப்படும் வாசியோகத் தையும் குறிக்கும். எட்டும் இரண்டும் என்பது ஆன்மாவையும் குறிக்கும். உடம்பெங்கும் உயிர் நிறைந்திருப்பினும் இரண்டிடங்களை உயிர் சிறப்பாகப் பற்றி நிற்கும். அவை இருதயம், புருவநட என்பன. உயிர் சிறப்பாகப் பற்றிற்றினும் இந்த இரண்டிடங்களிலும் இறைவனது நடனம் நடைபெறுவதாகும். நடனம் புரியும் இடம் திறந்த வெளியாய் இருக்கவேண்டும். அதனால் மேற்சொல்லிய இரண்டு இடங்களும் அம்பலம் என்று சொல்லப்படும். இதனையே மணிவாசகப்பெறுமான்

“இறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தும் என் சிந்தையுள்ளும் உறைவான்”

என்று திருக்கோவையாரிலே அருளிச்செய்தார். நடனமிடுகின்ற இடம் ஆன்ம அறிவு என்பதைக் கண்டோம். உருவம் பஞ்சாக்கரத் திருமேனியாகும். ஆன்மாவின் அறவு தொழிற்படுவதற்கு இன்றியமையாத துணையாய் உள்ளது நாதமே. அத் தொழிற்பாட்டினை நிகழ்வித்தற்கு நாதத் தில் தோன்றிய மந்திரங்களையே இறைவன் தனக்கு வடிவமாகக் கொள்கிறுன். மந்திரங்கள் பல இருப்பினும் திருவைந் தெழுத்தே சிறந்த மந்திரமாகும்.

எல்லா இயக்கங்களும் இறைவன் இயக்கத்தினால் நிகழ்கின்றன என்பது உண்மை. அவ்வாறு எல்லாவற்றையும் அசைவிக்கும் அசைவே ஆண்டவனது அற்புதக் கூத்தாகும். அவ்வசைவினால் நிகழும் தொழில்களே பஞ்ச கிருத்தியம் எனப்படும்.

“தோற்றும் துடியதனில் தோழும் திதி அமைப்பில் சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் — ஊற்றுமா

ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்ற திரோதம் முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

கூத்தப்பெருமானது நடனம் யாவர்க்கும் ஆனந்தத் தாண்டவமேயாகும். இவ்வானந்தத் தாண்டவத்தைத் தரிசித்தால் சிவானந்தம் தோன்றும் என்பார்.

புளிக் கண்டவர்க்குப் புனில் ஊறுமாப்போல் களிக்கும் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க்கெல்லாம் துளிக்கும் அருட் கண்ணர் சோர் நெஞ்சுருக்கும் ஒளிக்குள் ஆனந்தத் தழுதாறும் உள்ளத்தே என்பது திருமந்திரம். ஞானசம்பந்தர் முதலிய மூவரும் இத் திருக்கூத்தைத் தரிசித்தபொழுது அடைந்த பேரானந்தத்தைத் தேவாரங்களிலும் திருத்தொண்டர் புராணத்திலும் நன்குவிளங்கக் காணகிறோம்.

“அண்ணவார் தமக்கவித்த மெய்ஞானமேயான அம்பலமுந் தம் உள் நிறைந்த நூனத் தெழும் ஆனந்த ஒரு பெருந் தனிக்கூத்தும் கண்ணின் முன்புறக் கண்டு கும்பிட்டெழுங் களிப் பொடுங் கடற்காழிப் புன்னியிக் கொழுந்தனையவர் போற்றுவார் புனிதராடிய பொறுப்”

இவ்வாறு நாயன்மார் கள் நால்வரும் அற்புதத் திருக்கூத்தைக் கண்டு தரிசித்த அனுபவத்தை திருமூறைகளில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். தன்னைக் கண்டவர்க்கட்டுப் பிறவித் துண்பத்தை நீக்கி முக்கியின்பத்தை அளிக்கும் தவம் தில்லையாகும். இங்கு நடக்கும் திருக்கூத்தை அகத்திலும் புறத் திலும் தரிசித்தோர் அடையும் முத்திப் பேற்றினை

“முத்திதை அடைந்தோர் முந்துபழும் போதுகி வித்தகமாம் வினை இவையிற்றின் — ஒத்த இரதம் மணம் வெம்மை எழில் நாதம் போல விருவு வர் என்றேதும் விதி”

என்று உண்மை விளக்கம் கூறுகிறது. எனவே தில்லை நடராசனது திருக்கூத்தே எமது வாழ்வு. எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால் மனித தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே என்று பாடிய அப்பரின் வாக்குப் பொன்போற் போற்ற வேண்டியதாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்”

வெளியீடு
சிவமயம்

மெய்கண்டார் நெறி

பிரமாதீச ஆண்டு ஆடித்திங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடுதலை வேண்டும்

உலகிலே விடுதலை வேட்டக அக்கினிச்சவாலீஸ் யாகிஎங்கும் பரவிவிருக்கிறது. மனிகன் இன்பயாக வாழ்வதற்குத்தான் இந்த விடுதலை என்ற குடையை விரித்து நாலாபக்கமும் சுழற்றுகின்றன. அப்படி அவன் விளையாடும்போது, சுற்றுப் புறத்தில் நிற்கும் மக்களைப்பற்றிய சிந்தனையற்றவருகில் விடுதிக்குன்றுன். இதனால் எங்கும் ஒரே குழப்பமாகி விடுதிக்குற்று. ஆதிக்க மோகம் கொண்டு அலைந்துதிரியும் மனிதன் எவ்வாறு விடுதலை பெறுவான? இவையாவும் ஈற்றில் பொய்யாய், வெறுங் கணவாய்ப் போகின்றன. உண்மையான விடுதலைதான் யாது?

'துண்டியு வாழ்விலிருந்து துண்பறு வாழ்வை' வகுப்பதே விடுதலைக்கு மார்க் கமாகும். வாழ்க்கை ஒரு துண்பமுட்டை. துண்பங்களை வேருடன் அறுத்து வீசவேண்டும். இத்துண்பங்கள் நாடோறும் வளர்ந்து, மலிந்து, அதனால் நாம் நிலிந்து, மடிந்து, மீண்டும் பிரந்து துண்பக்கடலிலேதான், மாலுமியற்ற கப்பலாகத் தத்தளிக்கின்றோம். இதிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டாமா? துண்பங்களுக்கு மூலகாரணம் ஆசை. தனியாத ஆசை. கண்ணல் காணும் ஒவ்வொரு தின்பஞ்சடாத்தயும் சாப்பிடவேண்டும்! கடையில் கிடக்கும் அத்தனை பொருட்களையும் எடுக்கவேண்டும்! இப்படி ஆசைக்கோர் எல்லையுண்டா? காணும் அத்தனை பொருட்களிலும் ஆசை வைத்து, அவைகளை அடைவதீ தீ லே லே ய காலத்தை வீணாக்குகின்றோம்! ஆசையிலிருந்து விடுதலைபெறுவதற்கு மாரூக்க கெடுதலையடைகின்றோம்! மாயமான வாழ்விலிருந்து மயக்கமற்ற நிலையை அடைவதற்காகவே இம்மன்னின் மேல் நாம் மக்களாகப் பிறந்துள்ளோம். மாயவாழ்விலே மயங்கி நுடங்காமல் விடுதலை பெறவேண்டாமா?

'கூற்றும் போலைவர் வந்து குலைத்திட்டுக் கோரு செய்ய

ஆற்றவுங்கில்லேனுயே ஞாரு மூலட்டன்றே'

என்ற அப்பரடிகளின் தேவாரத்தில் கண்ட உண்மைக்கிணங்க, கூட்டமாகவே, இந்த வந்தசளை புரிகின்ற ஐவர்களும் வந்து எமது விடுதலைக்கு ஊறுகள் விளைவிக்கின்றனர். மாறிநின்று மயக்கிடும் வஞ்சம் நிறைந்த புலனைந்தையும் வென்று விடுதலை பெறுதல் வேண்டும். இவைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றுல் வீடுபேற என்னும் விடுதலை எம்மைத் தேடி வந்தடையும்.

"தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்"

சைவமக்களுக்குக் கிடைத்த பெரிய வழி காட்டி, வேதமாகிய தேவாரம்-திருவாசகம் என்பன. இத்தேவார திருவாசகம், "ஆன்ம போத மின்றிச் சிவபோதத்தாலே சிவனேயாய் நின்று பாடப்பெற்றது". இவைகளை முறையாக ஒதுபவர்கள் பாசநீக்கம் பெறுவார்கள். தவநெறியைப் பெறுவார்கள்.

"பொய்யாத் தமிழ் ஊரனுறரத் தனவல்லார் மெய்யே பெறுவார்கள் தவநெறிதானே"

என்ற திருக்கடைக் காப்பினால் தேவாரத்தின் தனிச்சிறப்பை அறிவாம்.

அலைகடவில் தத்தளிக்கும் மாலுமிக்கு அரிய துறை அண்மையில் தோன்றினால் எவ்வளவு ஆறுதலைவானே அதேபோன்ற ஆணவ மலம் ஆசைமயக்கு என்ற கடவில் சிக்குண்ட சைவ மக்களுக்குத் தேவாரம் பெரிய தங்குதுறை யாகும். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், திருவங்காமாலையில் எங்கள் உடல் ஏற்றகாக உள்ளது? அதனைத் துணைக்கொண்டு என்ன என்ன காரியங்களைச் சாதிக்கவேண்டும் என்று அழகுறக் காட்டி யருளியுள்ளார். தீக்குச்சிகொண்டு ஆண்டவன் திருக்கோவிலில் தூபம் ஏற்றலாம். அதேதீக்குச்சிகொண்டு பஞ்சமாபாதகத்தில் ஒன்றுன பழியை யும் செய்யலாம். இதேபோன்று எமது உடல் நன்மையும் செய்யும். தீமையும் செய்யும். இதனை மனத்தில் கருத்துவைத்தே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், தமது உடல் உறுப்புக்களைப் பார்த்து விழித்து, கண்ணே! முக்கே! வாயே! காதே! கையே! காலே! என்று கூவிப் புத்தி புகட்டியுள்ளார்.

"கண்காள் கண்மின்களோ கடல் நஞ்சன்ட கண்டன் றன்னை எண்டோள் வீசி நின்றுமே பிரான்றன்னை — கண்காள் காண்மின்களோ! என்பது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய திருவங்கமாலையில் உள்ள ஒரு திருப்பாசரம்.

எல்லாப் புலன்களிலும் விசேடமான புலன் "கட்டுலன்". இறைவனின் செவ்விய திருவடிகளைக் கண்டு கைதொழுது கண்ணீராக மழைபொழிந்து நிற்பதற்குக் கண்களிரண்டும் பெரிய தவம் செய்திருக்கவேண்டும்! கட்டுலன் கடவுள்மேல் செலுத்த மற்ற இந்திரியங்கள் கை கட்டி வாய் பொத்தி வழி நிற்கும்.

அன்பின் முதிர்ச்சியினால் அர்ச்சனையின் அரிய திறனை வெளிப்படுத்துவதற்காக, சிவகோசரியார் கண்டு தின்ற, தின்னனாலுமின் கண்களைக் கறைக்கண்டனார் வேண்டினார். தம்பிரான் தோழரான நம்பியாருனின் இரு கண்களையுமே சோதனைக்குள்ளாக்கினார். "கண்களிரண்டும் களிப்பன" என்று மனிவாசகப் பெறுந்தன அருளியவாறு கட்டுலனை நல் வழிக்கிட்டுச் செல்வதே காயத்தைக்கொண்டு மனிதன் பெறும் விடுதலையாகும்.

(தொடரச்சி 9-ம் பக்கம்)

விநாயகர் அகவல்

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வாடாவகைதான் மகிழ்ந் தெனக்கருளிக்
கோடாயுத்தாற் கொடுவினை கண்நே
உவ்ப்பாவதேசம் புகட்டி யென் செவியில்
தெவிட்டாத நான்த் தெவிவையுங்காட்டி
ஐம்புலன்றன்னை யடக்குமுபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருளிக் கொடுங்குஞ் கருத்தீனையறிவித(து)
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கமறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
ஐம்புலக்கதவை யடைப்பதுங்காட்டி
ஆருதாரத் தங்குச நிலையும்
பேரு நிறுத்திப் பேச்கரையறுத்தே
இடைப்பிங்கலையின் எழுத் தறிவித்துக்
கடையிற் சமூழினக் கபாலமுங்காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூரின்
நான்றேழு பாம் பினு வி லுணர்த்திக்
குண்டலீயதவிற் கூடிய வகபை
வின்டெழு மந்திரம் வெனிப்படவுரைத்து
மூலாதாரத்தின் யுண்டெழுகனைலைக்
காலாலெழுப்புங் கருத்தறிவித்தே
அழுத நிலையும் ஆதித்தனையக்கழும்
குழுத சகாயன் குணத்தையுங் காறி
இடைச் சக்கரத்தின் கெரெட்டு நிலையும்
உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
கண்முக தூஷமுஞ் சதுர்முக சூக்ஷ்மமும்
என்முகமாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்டகாயம் புலப்பட வெனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிகெனப்படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி
என்னையறிவித் தே, நெங்குருள் செய்து
யுன்னைவினையின் முதலைக்களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லாமனேவயந்
தேக்கியே யென்றான் சிந்தை தெவிவித(து)
இருள்வெளியிரண்டுக் கொன்றிடமென்ன
அருள்தருமானந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
எல்லையில்லா ஆவந்தமளித்து
அல்லல்களைந்தே அருள்வறி காட்டிச்
சத்தத்தினுள்ளோ சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தினுள்ளோ சிவவிகங்காட்டி
அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்க்
கனுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளோ காட்டி
வேடமும் நிறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன்கூட்டி
அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
தெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்து
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனையாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழுவ் சரணே !

திருச்சிற்றம்பலம்.

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நடிக்கே அர்ப்பணம் செய்து இறைபணி நின்று
வாழ் வார் முறுகி வளர்ந்த சிவசிந்தனை உடைய
வர். சிவோகம்பாளை செய்து அவர் சிவனை அடை
வர். “சிவாயநம்” என்ற ஜிந்தெழுத்தை வினைக்
கட்டுக்களை அறுக்கப்படைக்கலமாகக் கொள்வார்
கள். சிவ அர்ப்பணமாகச் செய்வனவற்றைச் செய்
தால் சற்குரு தரிசனம் ஒருவருக்குக் கிட்டும். அவ்
வேலொயில் ஊனநடனச் சேட்டை ஒருவருக்கு
ஒழியும். ரூன் நடனம் ஆனமாவில் தொழிற்
படும். சிவசிந்தனையின் முதிர்ச்சியால் மெஞ்
ஞானம் உண்டாகும். தனக்கு ஆதாரம் என்று
நினைத்த இந்திரியங்கள் வறுத்தவித்துப்போகச்
செயலற்றுப்போக, தனக்கு என்றும் நிலையுள்ளன
ஆதாரமாவ திருவருள், தாயின் இன்பசாகரத்தில்
ஆன்மா அழுந்தும். ஆகையால் மகா மந்திர
மாகிய பஞ்சாட்சரத்தின் உண்மையினை ஒர்ந்து
உணர்ந்து முறைப்படி செபித்துக் கண்டத்தேறு
வோமாக.

‘சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ வென்றிடத் தீவினை மாருஞ்
சிவ சிவ வென்றிடத் தேவருமாவர்
சிவ சிவ வென்னச் சிவ கதிதானே’

திருமந்திரம்:

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தியாகேசேப் பெருமானைத் தியானம் ஓன்றினை
லேயே உள்ளக்கமலத்தில் எழுந்தருளச் செய்தல்
வேண்டும். திருநீலகண்டரின் திருவடித் தாமரை
யைத் தியானிக்கத்தியானிக்க மனதிலமுளைவிடும்
தீச்செயல் கள்யாவும் அழிந்துவிடும். மனமதனை
ஒரு நொடிப்பொழுதில் சாம்பராக்கிய மறை
முதல்வருக்கு வழிபடுதியவர்களின் மாசுகளைக்
களைவது ஒரு விளையாட்டாகும்.

‘பாவ நாசாவுண் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்’

என்று முத்தி உபாயமாக, மாணிக்கவாசகப்
பெருந்தகை அருளுகின்றார்.

இறைவனைத் தொழுவதற்கேற்ற காலம்
இதுதானென்று கூற முடியாது. பத்தராய்ப் பணி
வாரைப் பாடவந்த சேக்கி மூர் பெரு மான்:
“நின்றுலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்
தாலும் மெஞ்றுலும் துயின்றுலும் விமித்தாலும்
இமைத்தாலும் மன்றுடு மலர்ப்பாத மொருகாலு
மறவாமை குன்றுத் வண்ணுவுடையார் தொண்ட
ராங்குண்மைக் கார்” என்று படம்பிடித்துக் காட்டு
கின்றார். ஆகவே இவ்வாறு மூச்சு உள்ளவரை
முற்றுமுனர்ந்த முதல்வணைக் கண்ணார்க்கண் ①

‘நெங்கு நெங்குள்ளங்கு உருகி
நின்று மிருந்தும் கீடந்து மெழுந்தும்
நக்குமழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானுவிதத்தாற் கூத்து நவிற்றிச்
செக்கர் போலுந் திருமேவி திகழு
நோக்கிச் சிலிர் சிலிரத்துப்
புக்கு நிற்பதென்று கொல்லோ வென்
பொல்லாமணியைப் புனர்ந்தே’

என்று தொழுவதால் விடுதலை வந்தடையும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ ஊற்றுன உண்ணாருமதே உடையானே ”

(சீவமயம்)

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெறிய வாழ்வு

(சி. கந்தசாமி)

பகுப்பியாக பரமேசவரனை வழிபட்டு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ விழையும் மனி தன், தன் ஆந்தல் அறிவோடு மெய்யறிவும் பெற்றுத் தெய்வத்துள் தெய்வமாக விளங்க வேண்டும். பண்டைய மறைகளும், நெறிகளும், நூல்களும் காட்டியவண்ணம் நன்னெறியில் நல் வொழுக்கத்துடன் வாழவேண்டும்.

இப்படியாக வாழவேண்டிய மனிதன் வழி படும் இறைவனின் உருவமும் தன்மையும் எப்படி என்பதை இங்கு சிறிது சிந்திப்போம். சிந்தித்ததும் நம் சித்தத்துள் முதலில் தோன்றுவது “தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவென் மதிகுடி”

என்ற சம்பந்தப்பிள்ளையாரின் தேவாரமேயாகும். இங்கே ஞானப்பால் உண்ட குழந்தை பரமனை ஆன் பெண் உருவமாகவே கண்டு பாடிக் காட்டுகிறோர். அடுத்து, திருத்தொண்டுச் செம்மலாம் அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்) ஆஸ்மாக்களின் தலைவனுகிய (பசுபதி) இறைவனை எப்படி வியக்கின்றார் என்பதைப் பின்வரும் தேவாரத்திலே காணலாம்.

அப்பன் நீ அம்மை நீ ஜூனும் நீ
அன்புடைய மாதங்கும் மாமியும் நீ
ஒப்புடைய மாதங்கும் ஒன்பொருங்கும் நீ
ஒருக்குலமும் கற்றமும் ஒருக்கும் நீ
துய்யனவும் உய்யப்பவும் தோற்றுவாய் நீ
துணையானென நெஞ்சம் துறப்பிப்பாய் நீ
இப்பொன் நீ இம்மனி நீ இம்முத்தும் நீ
இறைவன் நீ ஏறாந்த கெஷ்வன் நீயே

இதன்மூலம் இறைவனையே எங்கும் கான் கிறோர் திருநாவுக்கரசர் என்பது தெளிவாகின்றது. இறைவனது சர்வ வியாபகத் தன்மையை மிக எளிய மறையில் பாடிக் காட்டுகின்றார்.

அடுத்து, சுந்தரர் இறைவனின் தன்மையை எப்படிக் காண்கிறார் என்பதைப் பின்வரும் தேவாரத்தின்மூலம் ஆராய்வோமாக!

பொன்னும் மெய்யொருங்குந் தருவானைப் போகமும் திருவும் புணர்ப்பானைய் பின்னை என் பிழையைப் பொறுப்பானைப் பிழையெலாந் தவிரப் பணிப்பானை இன்ன தன்மையைன் என்றநியென்னை எம்மானை எனிவந்த பிராணை அன்னம் வைகும் வயற்பறந்த (து) அனி ஆஞ்சானை மறுக்கலுமாமே

இதன்மூலம் இறைவனிடம் எதையும் பெறலாம், எப்பிழைக்கரும் மன்னிப்புக் கிடைக்கும் என்று இறைவனின் கருணையான தன்மையினைக் காட்டியும் அத்துடன் இன்றும் அவனின்

தன்மையை இன்ன மாதிரியானது என்று அறிய முடியாது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டி அருள் தனியப் பாடியிருக்கிறார் சுந்தரர்.

மேலும் மனிவாசகர்

‘வானுகி மண்ணுகி வளியாகி ஓளியாகி ஊனுகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க் கோனுகி யானென தென்று அவரவரைக் கூத்தாட்டு

வானுகி, நின்றுயை என் சொல்லி

வரம்த்துவனே?’

என்று பாடியருளினார். இப்படி ஆகாயம், பூமி, காந்தி, ஓளி முதலியன எல்லாமாகி, தான் தனது என்று கூறுகின்ற ஒவ்வொருவரையும் ஆட்டு கின்ற இறைவனை எப்படிக் கூறி வாழ்த்துவது என்று அந்த ஞானக்கணியாம் மாணிக்கவாசகரே வியப்படைகின்றார். இன்னும் திருவெம்பாவையில்

‘.....’

பெண்ணுகி ஆனைய அவியாய் பிறங்கொளிசேர் விண்ணுகி மன் கை இத்தனையும் வேறுகிக் கண்ணருமத மாய் நின்றுன்.....’, என் கிறார் மனிவாசகர்.

இதேகருத்துக்கள் உபநிடத்திலும் காணக் கிடக்கின்றன. உதாரணமாக “தவம் ஸ்த்ரீத்வம் புமானஸீத்வம் குமார உதவா குமாரி! தவம் ஜீர்கே தண்டேன வம்சஸீத்வம் ஜாதோ பவளி விச்வ தோழுக!! என்ற உபநிடத மந்திரத்தில் “பெண், ஆன், நம்பி, நங்கை, தடிபிடித்து நடுங்கும் முதியோன் ஆகிய எல்லாம் நீ--! நீ, வில்வ உருவம் உடையவன்--” என்னும் பொருளிலும்; மற்றும், ‘நெவ ஸ்த்ரீ நபுமானேஷ நஶைவாயம் நபும்சை! யத்யச் சரீரமாதத்தே தேன் தேனால் யஜ்யதே!!’ என்னும் மந்திரம்

‘இறைவன் ஆணல்லன்; பெண்ணல்லன்; அவியுமல்லன். எந்த உடலை அவன் எடுக்கின்றன, அந்த மேனியனும் அவன் மிளிர்வான்’ என்னும் அருங் கருத்துக்களில் கூறுவது இங்கு புலனுகின்றது.

மேலே எடுத்துக்காட்டிய திருவாசக உபநிடத்தக் கூற்றுக்களின் மூலம் ‘திருவாசகம் உபநிடத்தங்களின் சாரம்’ என்று கருதப்படுவது உண்மையை என்று அறியக்கிடக்கிறது.

இதேபோலவே மூவர் தேவாரங்களை வேதங்களின் சாரம் என்று கொள்கிறார்கள். காசிவாசி செந்திநாதையர் ‘தேவாரம் வேதசாரம்’ என்ற பெயரில் எழுதியுள்ள மிகவும் அருமையான நூலொன்றில் வேதங்களில் உள்ள கருத்துக்கள் தேவாரங்களிலே காணப்படும் இடங்களையெல்லாம் மேற்கோள்கள் காட்டி நிறுவியுள்ளார். (செந்திநாதையர் ஈழத்தைக் கேர்ந்தவராயினும் காசிக்குச் சென்று அங்கே அதிக காலம் வசித்த மையால் ‘காசி வாசி’ எனப் பெயர் பெற்றார்).

மேலும் இறைவனின் திருமேனி ஒன்றால் அவன் அருவாகவும், உருவாகவும், அருவுருவாக (தொடர்ச்சி 11-ம் பக்கம்)

“வேற்றுவிகார விடக்குபம்பின் உட்கீட்பு”

திருநெறிய வாழ்வு

(10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வும் இருப்பவன். இதனாலேயே

‘அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம்
உருவுமடையான் உள்ளன்’
எனத் திருவருட்பயனிலும்

‘.....அகண்டிதமாய் ஆனந்த உருவாய் அன்றிக்
செலவரிதாய்க் கெலக்தியாய்க் கிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வது தற் சிவாமன்மர் தெனிந்துநோரே’
எனச் சிவப்பிரகாசத்திலும் உமாபதி சிவாசாரியாரும் வேறு பலரும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள்.

இறைவன் தனது நவ பேதத்திருமேனியினின்று அன்மாவின் தன்மைக்கும், இயல்புக்கும், பக்குவத்துக்கும் ஏற்ப அருள் செய்வான். மடீக் சுரன், உருத்திரன், மால், அயன் ஆகிய உருவத் திருமேனியினின்றும்; சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து எனும் அருவற்றிருமேனியினின்றும்; சதா சிவம் எனும் அருவுருவத்திருமேனியினின்றும் இறைவன் தனது தொழிலைச் செய்கின்றார் என்பது எமது சைவத்தாந்தக் கோட்பாடாகும்.

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’, என்னும் செந்தமிழ்ப் பனுவலுக்கிசையை இறைவன் எல்லா ஊர்களுக்கும், எல்லா நாடுகளுக்கும் எல்லா உலகங்களுக்கும் உரியவன் இதனாலேயே அப்பர்கவாயிகள்

‘எல்லாவலகமும் ஆனும் நீயே
ஏகம்பம் மேவி இருந்தாய் நீயே’

என்று

இறைவனைக் கூறிவைக்கின்றார். மேலும் மாணிக்கவாசகரும் வேறோரிடத்தில் ஒரு நாமம், ஒரு வடிவம் என்பது ஒன்று மில்லாதவன். ஆனால் சமயங்களும் சாத்திரங்களும் பல பல பெயர்களில் அவனை அழைக்கின்றன என்ற பொருளில்

‘ஒரு நாமம் ஒருங்கும் ஒன்றும் இல்லார்க்கு;
ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம்.....’

என்று தில்லையில் அருளிய திருத்தெள்ளே ணம் என்ற பதிகத்தில் பாடியருளியிருக்கின்றார்.

ஆகவே நாங்கள் அங்குமிங்கும் அலைந்து உபயோகமற்ற விதன்டா வாதங்களில் அருமையான நேரத்தை வீணாக்காமல் எங்கள் பிறப்புரிமையாகிய சைவ நெறியில் நின்று அரிய பெரிய திருமுறைகளை ஒதியும், கேட்டும், உணர்ந்தும், எங்களோயே உள்நோக்கி, அறமும் சத்தியமுமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்களாக இருக்கும் நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டும்.

ஸமநாட்டிலுள்ள நாமெல்லோரும் பண்ணிய புண்ணியத்தால் தோன்றிய யோகசவாயிகள்

‘சிவபக்தி மாத்திரந்தான் மனிதனைப் பாக்கிய வனக்கும். மற்றையவையனைத்தும் பிரயோசன மற்றவை. ஆகையால் இடைவிடாமற் சிவத்தியானம் பண்ணு. ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. வெற்றியுன் சொந்தம் எத்தனை முறை தவறினாலும் தைரி யத்தைக் கைவிடாதே. தவறுதல் சடசம்பந்தமானது. நீயோ சித்துப் பொருள் (அதாவது அறியும்பொருள்). நீயோருநாளும் அழியமாட்டாய். எழுந்திரு! விழித்துக்கொள்! காரியங் கை கூடுமட்டும் வழியிலே தங்கிவிடாதே! உற்சாகத் தோடு முன்னேறிச்செல். உனக்குச் சகல சத்தியுங் கட்டுப்படுவதைக்கான். வீண வாத தர்க்கத்திலே நாளைப் போக்காதே. நீ எங்கே போகிறோயா அங்கே உன்னுடன் பகவான் வருவார்’ என்று கூறியிருளியிருக்கின்றார்.

மேலும் தெய்வப்புலவராம் திருவள்ளுவர் மக்கள் தங்கள் மனக்கவலையை எப்படி மாற்றலாமென்று பின்வரும் குறள் மூலம் அழகாகக் கூறுகின்றார்.

‘தனக்குவமை இல்லாதான் தான்
கேர்ந்தார்க்கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது’

இக் குறள் மூலம் முதலில் இறைவனின் தன்மையையும் எடுத்துக் காட்டியே மக்களுக்கு மனக்கவலையை மாற்றும் உபாயத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார். அஃதாவது ‘தனக்கு ஒப்புவமை இல்லாத தலைவனுடைய (இறைவனுடைய) திருவடிகளைப் பொருந்தி நிலைகளின்றவர்க்கு அவ்வாமல் மற்றவர்க்கு மனக்கவலையை மாற்ற முடியாது’, என்றே திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகின்றார்.

ஆகவே நாங்கள் மனக்கவலையற்று இருக்கவேண்டுமாகில், எடுத்த காரியத்தில் வெற்றியடைய வேண்டுமாகில், தெய்வத்துள் தெய்வமாக விளங்கவேண்டுமாகில் சேக்கிழார் பெருமான் வணங்கியதுபோல்

‘ஆதியாய் நடிவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச் சோதியாய் உணர்வும் ஆகித்தோன்றிய பொருளுமாகிப் பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆனும் ஆகிப் போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி!..’

என்று நாங்களும் இறைவனின் (தில்லை நடராசரின்) தன்மையையும் திருவுருவத்தையும் போற்றிப் பாடி அவின் திருவடிகளாம் ‘உய்ய ஆட்கொண்டருநும் பொன் மலர்களை’ வணங்கி உயவோமாக.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்! திருச்சிற்றம்பலம்.

“ஆற்றேன் எம்ஜூயா அரனே ஒ என்றென்று”

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானபோதம்

பொழிப்புரை, கருத்துரை, பொருள்நிலை,
(லேத்திரு ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சவாமிகள்)

காப்பு

கல் ஆஸ் நிழல் மலை
விஸ்வார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே

கயிலாயத்தில் கல்லால் நிழலின் கீழ் தக்கிணை மூர்த்தமாகி எழுந்தருளியிருந்து சனகர், சனற் குமாரர், அகத்தியர், புலத்தியர் ஆகிய நால்வர் களுக்குத் தர்மார்த்த காம மோடசமும், பிரம விட்டுணு வாதிகளுக்கு வேதமும் அநுக்கிரகம் பண்ணிச்சிட்டபரிபாலனஞ் செய்தும், மகாமேருவை வில்லாக வளைத்துத் திரிபுராதிகள் முதலான துட்ட நிக்கிரகம் பண்ணியும் உலகத்தை இரட்சித்தருளியபரமசிவனுடையபுத்திரராகிய திருவெண்ணெய் நல்லாரில் எழுந்தருளியுள்ள செய்ம்புவாகிய பொல்லாப் பிள்ளையாருடைய இரண்டு சீபாத கமலங்களையும் சிவஞானத்தைப் பொருந்தின ஞாதாக்கள் திரிசிணமேலே கூடிக் கொள்வர். யாழும் அது செய்வோம் என்பது கருத்து.

பொருள் நிலை: இறைவன் ஆவான் இயற்கை முற்றுணர்வினன்: உணர்வன் உயிர்கள். பல நூல்களையும் ஒருவன் தானே முயன்று கற்பதைல் குழப்ப உணர்வே மிகும். அக்குழப்பம் நீங்கித்த தெளிவுணர்வு பெறுவதற்குக் கல்லால் நிழலில் எழுந்தருளியிருந்து மெய்யன்ற நல்கும் சிவபெருமான் திருவருள் வேண்டும். விநாயகமூர்த்தி யை வழிபடுவார்க்கு இடையூறு நீங்கி அத்திருவருள் எளிதிற் கைகூடும்.

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

INVOCATION

The Good will crown their heads with the two Feet of Ganesha who was begotten by the Great Teacher, who Sat under the Sacred Mountain Banyan tree and removed the doubts of the Great Nandi.

அவையடக்கம்

தம்மை உணர்ந்து தமையுடையதன் உணர்வார் எம்மை உடைமை எமை இகழார்; தம்மை உணரார் உணரார்; உடங்கு இயைந்து தம்மில் புனராமை, கேளாம், புறங் தற்றெரிசனமாகிய தம்மை அறிந்து தம்மை அடிமையாக உடைய பரமசிவனையும் திரிசித்தற்றந்த மகாத்மாக்கள் எம்மையும் சிவனுக்கு அடிமை என்று அறிந்து, எம்மையும் எம்மால் சொல்லப் பட்ட இந்த நாலையும் இசுழ்தல் செய்யார்கள்.

தம்மை அறியாத பேர்கள் தலைவனுகிய சிவ

னையும் அறியார்கள். அவருடனே கூடிக் கலந்து யாதும் உணராமையினாலே அவர்கள் புறங்கூறும் அறியாமையினை யாம் கேட்கக்கடவோம் அல்லம்.

பொருள்நிலை; முதற் பொருளாகிய சிவத் தைத்தலைப்பட்டு உணரும் உணர்வே மெய்யுணர் வாகும். அவ்வனர்வு முதல்வனுக்கு மீளா அடிமையாகிய தம் (யயிரின்) இயல்பை முன்னர்த் தெளிய உணர்ந்தார்க்கே வரக் கூடியது. தம் இயல்பை உணருமுகத்தால் யான் எனது என்னும் செருக்கு அற்று, முதல்வனைச் சார்ந்து உணர்வோர் அவனேடு ஒன்றி நிற்றலின் சிவமே ஆவர். அத்தகையோர் எம்மாற் செய்யப்படும் இந்நாலைன் செம்மையை உணர்வர் ஆகவின் அவர் எம்மை இகழ்தல் செய்யார்.

இனி, தமியல்பையே உணராதவர் தலைவன் இயல்பை உணரமாட்டார்தாமே. அன்னேர் உணமையின் ஓவ்வொரு கூற்றை ஒருபடை அறிந்துவைத்துத் தம்முள் முரண்பட்டுக்கலாம் விளைப்பர். அவர் தம் விரிவில்லாத அறிவினால் எம்மையோ எம் நூலையோ இகழ்ந்து கூறின் அவ்விகழ்ச்சியைப் பொருட்படுத்தோம். உணமையைநுபவம் பெற்றேர் வாய் மொழிகளே நிறை மொழிகளாய்ப் பிரமாணியம் ஆகும் என்றபடி.

THE AUTHOR'S APOLOGY

Those who know their Lord from the Knowledge of themselves (their true nature), will not revile me and my work, as I am their own slave. Those who do not know themselves cannot know their Lord and, of course, cannot agree among themselves. Their abuse I hear not.

செம் பொன் மயில்

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யைச் சாத்திவழிப்பட்டார்:

"நலந்த வேதத்தின் பொருளாக வருபவரும்", "அறிவாலறிந்திருதாளி தைஞ்சு-மடியாரிடைஞ்சுல்" களைவோ னு மா கிய, குன்றுதோரூடும் குழந்தைக் குமரன், குழுமியிருந்தவர்கள் கண்கள் குளிரவும், மன்னுநுடைய கண்கள் ஒளி மழுங்கவும் காட்சி தந்தான்.

சமவளநாட்டில் முருகப்பெருமான் திருவிளையாடல் புரிந்து அடியார்களுக்கு அனுதினமும் அருள் புரியுமிடம் கிரிகாமம்.

'மருவு மடியார்கள் மனதில் விளையாடு மரகத மழுரப் பெருமாள்காண் மனிதரளம் விசி யனியருளி சூழ மருவு கதிர்காமப் பெருமாள் காண் என்றும் கதிர்காமக் கந்தனைக் காதலுடன் அருண கிரிநாத சவாமிகள் பாடியுள்ளார்கள். சாதி சமய வேறுபாடின்றி வழிபடுமடியவர்களின் சஞ்சலங்களை வேற்றுக்கும் வேலவன் - தீந்தமிழ்க்கடவுளான் குமரன் தமிழர்களின் இன்னல்களைத் துடைத்து இனிய நலவாழ்வு நல்க வானாகு!

"போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யான்"

(சிர்பாகலை துவக்கப் பட்டி)

சிவமயம்

நமத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம் முதலாவது ஆண்டு

திருவருள் முன்னிற்க, நமத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றத்தின் முதலாவது ஆண்டுக்குரிய இவ்வறிக்கையை அங்கத்தவர் முன்னிலையில் சமர்ப்பிப்பதில் மன்றத்தின் பொறுப்புக்குழு மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றது.

சென்ற பரிதாபி ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 24 ஆம் நாள் இறைவன் திருவருளினாலும் காஞ்சிபுரம் தொண்டை மண்டலம் மெய்கண்டார் ஆதின குருமகா சந்திதானம் சீலத்திரு ஞானப் பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அருளாண்யினாலும் ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மெய்யன்பர்களின் ஊக்கத்தினாலும் இம்மன்றம் தோன்றுவதாயிற்று. மன்றத்தின் முதற் பணியாகத் தொண்டைமண்டலம் மெய்கண்டேவர் சந்தானம் ஞானப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் திருவடிவழிபாடு வெகு சிறப்பாகவும் விமரிசையாகவும் பம்பலப்பிடிடி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் கொண்டாடப்பெற்றது. இருதினங்களாக நிகழ்ந்த இவ்வழிபாட்டு வைபவங்களைத் தொடர்ந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடிவழிபாடும் நடாத்தப் பெற்றது.

இந் நிகழ்ச்சிகளைச் செவ்வனே ஒழுங்கு செய்து நிறை வேற்றுவதற்கெனக் கொழும்பு இந்து கனிஷ்ட பாடசாலை முன்னொள் அதிபர் திரு. பொ. நல்லூரூ அவர்களைத் தலைவராக வும், திரு. ராம் புலேந்திரன், திரு. க. க. சுப்பிரமணியம் ஆகியவர்களை இணைச் செயலாளராக வும், திரு. மு. சிவராசா, திரு. சோ. சண்முகசந்தரன் அவர்களை இணைப்பொருளாளராகவும், வேறு பல அன்பர்களை அங்கத்தவராகவும் கொண்ட ஒரு குரு பூசைக் குழு நியமிக்கப்பெற்றது. திருவருட் துணையினாலும் இக் குழுவின் அயரா உழைப்பினாலும் மேற்காறிய நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட திருநெறியிழா மிக்க சிறப்பும் திருவருட் பொலிவும் உற்று இனிது நடைபெற்றது. இவ்விழாவே இம்மன்றத்தின் ஆணிவேராக அமைந்து விளங்கும்படி இறைவன் பணித்தனன். இதன் பிரகாரம் 14-6-72, 25-6-72 ஆகிய திகதிகளைப் பம்பலப்பிடிடி ஹெய்க் லீதி 50 ம் இலக்கக் இல்லத்தில் சீலத்திரு ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளது முன்னிலையில் திருநெறிவளர்ச்சியில் தூய்மையான ஆர்வமும் திடமான ஊக்கமும் கொண்ட அன்பர்கள் கூடி, திருவருளினாற் தோன்றிய இம் மன்றத்தை உத்தியோக ரீதியில் நிலைநாட்டி, அதன்பணிகளைக் கையேற்று நடாத்துதற்குரிய பொறுப்புக் குழுவொன்றை நியமித்துத் தொடர்ந்து திருநெறிப்பணிகளை முறைப்படி ஆற்றவேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். இத்

நிறைவு அறிக்கை !

தீர்மானத்துக்கமைய 30-6-72 இரவு 8 மணியளவில் குருமகா சந்திதானமவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு கூட்டும் கூடப்பெற்றது. இக்கூட்டுத்தில் மன்றத்தின் விதிகள் முதலியன் தீர்மானிக்கப்பெற்று, பொறுப்புக்குழுவும் நியமிக்கப்பெற்றது. குரு மகாசந்திதானமவர்கள் கொழும்பிக் கலைந்த காலத்தில் பெரும்பாலும் வாசம் செய்ததும், 'சன்மார்க்கசாது' என்னும் சிறப்புப் பெயரைப்பெற்றதும், எங்கள் பேரன்புக்குரிய துணைத் தலைவர்களில் ஒருவரான உயர் திரு ரா. முத்து சுவாமி ரெட்டியாரவர்களின் இல்லிடமுாகிய பம்பலப்பிடிடி, ஹேய்க் லீதி 50 ஆம் இலக்க இல்லத்திலேயே மன்றத்தின் தலைமைப்பீட்டம் அமைவதாயிற்று.

மன்றத்தின்பணிகள்

பல மெய்யடியாரின் அன்புகலந்த உழைப்பும் ஊக்கமும் உதவிபுரிய, திருவருட்கருணையும் சிவநெறியின் பெருமையும் சேர்ந்து பல நற்பணிகளை இவ்வோராண்டு காலத்தில் ஆற்ற எமக்கு வாய்ப்பளித்தன. அவை பின்வருமாறு:

மெய்கண்டார் நெறி: குருமகாசந்திதானமவர்கள் மன்றத்தவர்க்குக் கூறிய முக்கியமான கருத்து நான்கு பக்கங்களையேனுங் கொண்ட ஒரு மாதப்பத்திரிகையை நாம் வெளியிட வேண்டும்; அப்பத்திரிகை சௌவத்திருநெறிப்பொருள் குறித்த கட்டுரைகளைத்தாங்கி வெளிவர வேண்டும்; அதனை இலவசமாக அங்கத்தவர்க்குக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதே. இக் கருத்திற்கமைய, சுவாமியவர்கள் ஈழத்தினின்றும் புறப்படுமுன்னரே “மெய்கண்டார் நெறி” என்னும் பெயரைச் சூடிய சிறந்த திங்கள் வெளியீட்டின் முதலாவது இதழ் பிரசரிக்கப்பெற்று 30-6-72ல் நடைபெற்ற கூட்டுத்தில் அங்கத்தவர்க்கு விநியோகிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொருமாதமும் இப்பத்திரிகை அரும் பெரும் சிவநெறிக் கட்டுரைகளைத்தாங்கி வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. இதன் முதலாம் இரண்டாம் இதழ்கள் நான்கு பக்கங்களைக் கொண்டனவாயும், மூன்றும் நான்காம் இதழ்கள் ஆறு பக்கங்களைக் கொண்டனவாயும், ஐந்தாவது இதழிலிருந்து எட்டுப்பக்கங்களைக் கொண்டனவாயும் அமைந்துள்ளன. திருவருளின் ஒப்பற்ற கருணையால் நடைபெற்றவரும் இவ்வரும்பணி திருநெறிய தமிழ் மெய்யன்பர் அனைவர்க்கும் பயன்படக்கூடிய முறையில் தொடர்ந்து நடைபெறும் பொருட்டு எம்பெருமானை வேண்டிக் கொள்வோமாக. இப்பத்திரிகையின் இரண்டாவது ஆண்டு சிறப்பிதழ் 16 பக்கங்கள் (தொடர்ச்சி 14-ம் பக்கம்)

“ மீட்டிங்குவந்து விணைப்பிறவி சாராமே ”

(13-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

களுடன் வெளிவரத் தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறது.

திருத்தொண்டர் புராணம்: திருமுறைப்பாராயணம்: பல அன்பர்களின் விருப்பத்திற்கையை சென்ற 19-8-72 தொடக்கம் வாராவாரம் பம்பலப்பிடிடி 50, ஹெய்க் லீதியில் திருத்தொண்டர் புராண விரிவுரை நிகழ்த்தப்பெற்று வருகிறது. சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் சைவத்திருமுறைகளிலும் திருநெறிய தமிழிலும் சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற முதுபெரும் புலவர், பன்டிதர் சிவங். கருணைய பாண்டியனாரவர்களால் இவ்விரிவுரைகள் நிகழ்த்தப்பெறுகின்றன. இதைத் தொடர்ந்து மூவர் அடங்கன் முறையிலிருந்து ஒவ்வொரு தேவாரப்பதிகமும் ஒதப்பட்டுவருகிறது. ஒதுவார் வினைதீர்க்கும் இவ்வற்புத் தொகிக்கலை விரும்பும் அடியார் கேட்டின்புற இந்நிகழ்ச்சி ஒரு சந்தர்ப்பமளிக்கிறது. திங்கட்கிமைதோறும் நடைபெறும் இவ்விரிவுரையும் தேவாரபாராயணமும் மாலை 6 மணிக்குத் தொடங்கி 7-30 மணிக்கு முற்றுப்பெறுகின்றது. திருவடிவழிபாடுகள்: பின்வரும் திருவடிவழிபாடுகள் குறிக்கப்பட்டகாலத்தில் குறிக்கப்பட்ட இடங்களில் சிறப்பாக நடாத்தப்பெற்றன:

திகதி வழிபாடு வழிபாடு

30-5-72

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

14-7-72

மாணிக்கவாசக குவாமிகள்

15-8-72

சந்தராமர்த்தி சுவாமிகள்

5 10-72

அருணந்திசிவாசாரியார்

5-11-72

மெய்கண்டதேவர்

28-4-73

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

இவற்றுள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிவழிபாட்டில் நில அளவைத் திணைக்கள் இந்துசங்கமும், சுந்தராமர்த்தி சுவாமிகள் திருவடிவழிபாட்டில் கொழும்பு விவேகானந்த சபையும், தபால் தந்தித் திணைக்கள் இந்து ஊழியர் சங்கமும், நில அளவைத் திணைக்கள் இந்து சங்கமும் எங்களுடன் சேர்ந்து பலவிதமான உதவியும் ஊக்கமும் அளித்தன.

சரஸ்வதி பூஜை: 7-10-72 சரஸ்வதி பூஜை கொண்டாடப்பெற்றது. இதையடுத்து 14-10-72 விசேஷ பஸ் வண்டிமூலம் முன்னேஸ்வர யாத்திரை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இவ்யாத்திரையில் 27 அடியார்கள் கலந்து கொண்டனர். முன்னேஸ்வரத்தில் ஓரைவு தங்கி அங்கு நடைபெற்ற யந்திரபூசையில் பங்குபற்றிவிட்டு மறு நாட்காலை கொழும்புக்குத் திரும்பினர்.

திருக்கார்த்திகை: கதிர்காமத்தில் நடைபெறும் திருக்கார்த்திகை விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காக 20-11-72 கொழும்பிலிருந்து ஒரு யாத்திரை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. 33 அடியார் இதில் பங்குபற்றினர்.

மன்றத்தின் உடனடியான தேவைகள்

திருநெறியையும் தமிழ் மொழியையும் வளர்க்கவும், சைவத் தமிழ் மக்களிடையே திருநெறியொழிவு மலரவும், மேன்மைகளான் சைவநீதி உலகெலாம் ஒங்கவும் உழைப்பதே எமது குறிக்கோள். இப்பணிகளைத் திறம்பட நடாத்துவதற்கு மன்றத்துக்குப் போதிய நிதி வேண்டும். அங்கத்தவர் செலுத்தும் சந்தாவைக் கொண்டு பெரும்பனி எதுவும் செய்ய முடியாது. ஆகவே திருவருள் நலத்தால் நிதிபடைத்தோர் தம்மால் இயன்றளவு பொருளுதலி செய்ய முன்வர வேண்டும். உலகம் போய்க்கொண்டிருக்கிற போக்கில், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இறையருள் ஒன்றை மட்டுமே மனிதன் நாடும் காலம் வெகுவிரவில் வந்தே திரும் சிவநெறியிலே பிறவி எடுக்கும் பாக்கியம் பெற்றநாம் என்றுமே இறைவழிபாட்டிலும் திருவடிப்பேற்றிலும் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவர்கள். இவ்விரண்டையும் ஊக்குவிக்கும் தொண்டிலே எமது மன்றம் தீவீரமாய்க்கடுபட்டிருக்கிறது. சென்ற ஓராண்டு காலத்தில் பல நல்லன்பர்கள் பொருளுதலி புரிந்திருக்கிறார்கள். இவ்வாண்டிலும் இயன்றளவு உதவி புரிந்து எம்மை ஊக்குவிக்குமாறு சைவத்தமிழ் மெய்யடியார்கள் அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். மன்றத்துக்கென ஒரு சிறுகுடிசை

இடம்

சரஸ்வதி மண்டபம்

சரஸ்வதி மண்டபம்

சரஸ்வதி மண்டபம்

50, ஹெய்க் லீதி

சரஸ்வதி மண்டபம்

சிவானந்த மண்டபம்

மிகமிக முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இதனை நிறைவேற்றக் கூடியளவிற்கு இவ்வாண்டில் நிதி தீரளாதா என்று ஏங்கி நிற்கிறோம். சைவத் தமிழ் மக்களுக்கு ஒப்புயர்வற்ற பொக்கிஷங்களாய்த் திகழும் தேவார திருவாசகங்களை அருளிச் செய்த நால்வருடைய அளப்பரிய பெருமையை இவ்வீழ்நாட்டில் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய திருப்பாடல்களின் சிறப்பையும் சக்தியையும் நம்மவர்கள் அறிந்து அருபவித்து நன்மை பெறச்செய்ய வேண்டும். சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை எம்நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொரு வருடம் கற்றுத் தெளிந்து உண்மையை திருநெறிவாழ்வில் ஈடுபடச்செய்யவேண்டும். பஞ்சாட்சரத்தின் மகிமை நாடைங்கும் பரவவேண்டும். திருநீற்றின் ஒளி எங்கணும் வீசவேண்டும். சிவப்பணியின் மூலம் நாமெல்லாம் ஒன்றுசேரவேண்டும். இவற்றுக்காகவே இம்மன்றம் உழைக்கின்றது. இவற்றை நற்பணிகளாகக்கருதும் ஒவ்வொரு வரும் எம்மை எந்தவழிகளில் முடியுமோ அந்த

(தொடர்ச்சி 15-ம் பக்கம்)

“ கள்ளப் புலக்குரும்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே ”

(14-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வழிகளிலெல்லாம் ஊக்குவித்து உதவுவார் களாக !

மன்றத்தின் நன்றி

இவ்வோராண்டுகால எல்லைக்குள் நாம் பல அங்பர்களுடைய உதவிகளைப் பலப்படப் பெற நிறுக்கின்றோம். அவர்கள் எல்லோருக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த அன்பு கலந்த நன்றிகள் உரித்தா கின்றன. இவர்களில் முதலிடம் பெறுபவர் எங்கள் துணைத் தலைவருள் ஒருவரான திரு ரா. முத்துச்வாமி ரெட்டியாரவர்கள். அவர்கள் ஆற்றிய - ஆற்றுகின்ற அரும்பெரும் தொண்டுகள் அளவிடற் கரியன. முக்கியமாக அவர்தமது வாசஸ்தலத்தை எமது பாவிப்புகளுக்கு வேண்டிய சௌகர்யங்களோடு தந்துதவுவதோடு, வேறு அவ்வப்போது என்னென் உதவி தேவைப்படுமோ அவற்றையெல்லாம் குறிப் பறிந்து தாமாகவே செய்துவரும் காமதேனு வாக விளங்குகின்றார். அவர்களுக்கு எங்கள் மனப்பூர்வமான நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இரண்டாவதாக மெய்கண்டார் நெறியை மாதாமாதம் வெளியிட வசதி செய்த திருவருட பெருமையை விளக்கிக்காட்டவேண்டியது எமது கடமை. இதன் முதலாவது இதழை மெய்கண்டான் அச்சக அதிபரும் சிறந்த சிவப்புண்ணிய சிலருமாகிய சைவத்திருவாளர் நா. இரத்தினசபாதியவர்கள் இவ்வசமாக அச்சேற்றி உதவி னர். அவருக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். இரண்டாவது இதழிலிருந்து பத்திரிகையை எப்படி நடாத்துவது என்ற பிரச்சனையை இறைவனிடம் சமர்ப்பித்தோம். உரிய காலத்தில் திருவருள் சுரந்தது. எமது சைவத் தமிழ்ச் சமுகத்திலுள்ள மனிதருக்குள் ஒரு மாணிக்கம்போன்ற திருவாளர் தி. இராசதுரையவர்கள் பரோபகார அன்புளம் கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையை ஓரளவிற்குத் தீர்க்க முன் வந்தார். பத்திரிகைக்கு வேண்டிய தாள்களை நாம் பெற்றுக் கொடுத்தால், தமது செலவில் மாதா மாதம் அச்சேற்றித் தருவதாக திரு. இராசதுரையவர்கள் தாமாகவே வலிந்து ஒப்புக்கொண்டார். ஒப்புக்கொண்டப் பிரகாரம் இரண்டாவது இதழிலிருந்து பத்தாவது இதழ் வரையுமள்ள அச்சுச் செலவு ரூபாய் 100/- முழுவதையும் அந்தப் பெருந்தகையாரே ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவருக்கு நாங்கள் எப்படி நன்றி செலுத்துவதென்றே நிர்ணயிக்க முடியாது. “மெய்கண்டார் நெறி”க்கும் அதன் மூலம் ஈழத்துத் திருநெறி மன்றத்துக்கும், அதனால் சைவத்தமிழ் மக்களுக்கும் அவர்கள் மூலம் சைவத்திருநெறிக்கும் திருநெறிய தமிழகும் திரு. இராசதுரையவர்கள் செய்த பலன் கருதாப் பணி ஈடு இணையற்றது. அவருக்கு எங்கள் பணி வான, அன்புகலந்த நன்றியை மன நிறைவோடு சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

நாங்கள் நடாத்திய திருவடி வழிபாடு களுக்கு அவ்வப்போது குறைந்த செலவில் இட

வசதி தந்துதவிய சரஸ்வதி மன்றபத்தாருக்கும் சைவமங்கையர் கழகத்தாருக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகின்றது. அத்துடன் மன்றத்துக்கு வேண்டிய சில பத்திரங்கள், ரசீது புத்தகங்கள் முதலிய வற்றை இலவசமாக அச்சேற்றியை வரும் எங்கள் பொறுப்புக்கும் அங்கத்தோர்களுள் ஒரு வருமான தாணையான அச்சக அதிட்டுக்கும் நாங்கள் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கும் எங்கள்மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம்.

இவ்வொரு திருவடி வழிபாட்டின்போதும் யாத்திரையில் போதும் பண உதவிசெய்தும், அறிவுரைகள் ஆற்றியும், பண்ணிசைகள் நிகழ்த்தியும் வேறுவழிகளில் பணிபுரிந்தும் எம்மை ஊக்குவித்த ஒவ்வொரு அன்பர்கள் அடியார்களுக்கும் எமது உளம் நிறைந்த நன்றிகள் உரித்தாகின்றன.

மன்றத்து அங்கத்தவர் செலுத்தும் ஆண்டுச் சந்தாரு. 3/- மட்டுமே. இதனால் சேரக் கூடிய பணத்தொகையைக் கொண்டு அதிகதாரம் முன் னேறிக் கொட்ட முடியாது. அதனால் இடையீடையே பரோபகார சிந்தையுள்ள மெய்யன்பர் சிலர் எமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பண உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் எமது பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

உயர்திருப்புவர் சிவங்கருணையை பாண்டிய ஞரவர்கள் ஒரு சிறிய வேதனம் பெற்றே எங்களுக்குத் திருத்தொண்டர் புராண விரிவுரை நிகழ்த்தி வருகிறார். அவருடைய சிறந்த பணிக்கு நாங்கள் கொடுத்துவரும் வேதனத்தைப்போல் பத்து மடங்கு கொடுத்தாலும் ஈடாகமாட்டாது. அறிவுக் களஞ்சியமாகத் திகழும் அவர்கள் எங்களுக்கு ஆற்றிவரும் இவ்வரும் பெருந்தொண்டு எப்பொழுதும் எமது நன்றிக்குரிய தொன்றுக்கும். அவருக்குக் கொடுத்துவரும் வேதனமும் அங்கத்தவர் சிலரும் இடையீடையே வேண்டே செயல்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகின்றது. எங்கள் நிலை !

இலட்சக்கணக்கான சைவத்தமிழ் மக்கள் வாழும் கொழும்பு நகரில் இயங்கிவரும் இம் மன்றத்தில் எல்லாமாக 170 அன்பர்களே அங்கத்தவராயிருக்கின்றனர். சைவத்தமிழ் மக்களுக்கு அதிமுக்கியமான திருத்தொண்டர் புராண விரிவுரைகள் நடைபெற்ற வருவதைக்குறித்து எவ்வளவோ விளம்பரம் செய்தும் சராசரி 15 அன்பர்களே இதில் பங்குபற்றி வருகின்றனர். திருவடி வழிபாடுகளில் 75, 100, 125 அன்பர்களே கலந்து கொள்ளுகின்றனர். கட்டாயமாக இன்னதைச் செய்யவேண்டும், இன்னவற்றில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும் சைவத்தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றங்கருதித் தாபிக்கப்பெற்ற இம்மன்றத்திலும்

(தொடர்ச்சி 16-ம் பக்கம்)

“நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றும் நாதனே”

(15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதன் பணிகளிலும் கூடுதலான ஆர்வங்காட்டி
நற்பலன்னடியக் கொழும்புவாழ் சைவமக்கள்
அனைவரும் உள்வரவார்களாக !

“மேன்மைகொள் சைவ ரீதி விளங்குக
உலகமெல்லாம்”

பொறுப்புக் குழுவின் சார்பாக,
சோ. சண்முகசந்தரன்
செயலாளர்.

வெ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம்

30-6-1972 முதல் 30-4-1973 வரையுள்ள வரவு செலவுக் கணக்கு

வரவு ரூபா சதம் ரூபா சதம்

செலவு ரூபா சதம் ரூபா சதம்

உறுப்பினம் :

ஆயுள் - 6	...	605.00
சாதாரணம் - 165		636.00
		—————
		1,241.00

மெய்கண்டார் நெறி

திங்கள் வெளியீடு

166.50

நன்கொடை ...	1,172.50
நிமிற் படக் கணக்கு	12.50

பலவினம் :

முத்திரைச் செலவு 122.10

திருக்கேதிச்சர சிவராத்

திரி பஸ் வண்டி

முற்பணம் 100.00

பிற ... 105.95

328.05

திருவடி வழிபாடு :

மாணிக்கவாசக சவாமிகள்	
சந்தராமர்த்தி நாயனர்	
அருணந்தி சிவாச்சாரியார்	
கலைமகள் விழா	
மெய்கண்ட தேவ நாயனர்	
திருநாவுக்கரச நாயனர்	1,765.00

திருவடி வழிபாடு :

	4,191.00
	=====

1,539.40

குறிப்பு :

1-5-73 முதல் 30-6-73 வரை ரூபா சதம்

செலவினும் மேலதிக வரவு -

வங்கி உரொக்கம்

1,757.05

புதிய ஆயுள் உறுப்பினர் - 3 303.00

4,191.00

புதிய சாதாரண உறுப்பினர் - 7 24.00

=====

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒ என்று

சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்

செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்

பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து ”

“தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

சரியென உறுதிப்படுத்துகின்றேன்.

வே. பொன்னுத்துரை,

கௌரவ கணக்குப் பரிசோதகர்.

25-6-73

=====

ஆ. குணநாயகம்,

பொருளாளர்.

29-6-73.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சிடுவிப்போர் : ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம், 50, வேயக் கீதி, கொழும்பு - 4.

அச்சிடுவோர் : ஸ்பாட்டன் அச்சிகம், 154, ஆட்டுப்பட்டித்தெரு, கொழும்பு 13. போன் 23088

அசிரியர் : ம. சி. சிதம்பரப்பனீ. வெளியீடு திதி: 15-7-1973.